

Prof. dr hab. inż. Czesław Przybyła
Uniwersytet Przyrodniczy
w Poznaniu

Poznań, dnia 19 czerwiec 2016 r.

Nauki rolnicze, dyscyplina: ochrona i kształtowanie środowiska
Wydział Inżynierii Środowiska i Gospodarki Przestrzennej
Instytut Melioracji, Kształtowania Środowiska i Geodezji

OCENA

dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego oraz osiągnięcia naukowego
pt.: „Kształtowanie jakości wód i osadów sztucznych zbiorników wodnych w warunkach
dopływu materii ze zlewni poddanych zróżnicowanej antropopresji” dr. Andrzeja Jagusia
ubiegającego się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego
nauk rolniczych w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska

1. Wstęp

Recenzja wykonana została na zlecenie Dziekana Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego prof. dr hab. inż. Jerzego Jeznacha z dnia 16.05.2016r. (pismo: Nr BIS 273/2016) w związku z decyzją Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów o powołaniu na recenzenta i członka komisji habilitacyjnej w postępowaniu habilitacyjnym dr Andrzeja Jagusia, w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska. Recenzja wykonana została z uwzględnieniem obowiązujących przepisów prawnych oraz na podstawie analizy dostarczonych dokumentów i materiałów:

- odpis dyplomu stwierdzającego posiadanie tytułu doktora nauk rolniczych;
- autoreferat w języku polskim;
- autoreferat w języku angielskim;
- monografie: A. Jaguś, M. Rzętała: „Znaczenie zbiorników wodnych w kształtowaniu krajobrazu (na przykładzie kaskady jezior Pogorii)” (2008) oraz A. Jaguś: „Degradacja i ochrona zbiorników zaporowych na przykładzie kaskady Soły” (2015);
- wykaz publikacji;
- oświadczenia;
- kopie wybranych prac naukowych.

2. Informacja o Kandydacie

Dr Andrzej Jaguś ukończył studia wyższe w 1997 r. na Wydziale Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w Sosnowcu. Pracę magisterską pt.: „Procesy brzegowe w obrębie zbiornika Poraj” przygotował pod kierunkiem prof. dr hab. Tadeusza Szczyпка, uzyskując tytuł zawodowy magistra w zakresie kształtowania i ochrony środowiska. W latach 1998-2007 był zatrudniony w Instytucie Melioracji i Użytków Zielonych w Falentach, w Stacji Badawczej w Jaworkach, na kolejnych stanowiskach: inżyniera, asystenta i adiunkta.

W czasie pracy w Stacji w Jaworkach przygotowuje i broni w październiku 2006 r. przygotowaną pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Stanisława Twardego pracę doktorską pt. „Wpływ zaniechania nawożenia różnie użytkowanej łąki górskiej na odciek wody i składników mineralnych w świetle badań lizymetrycznych”, uzyskując uchwałą Rady Naukowej Instytutu Melioracji i Użytków Zielonych w Falentach, stopień naukowy doktora nauk rolniczych, w dyscyplinie agronomii, specjalności gospodarka górską. W rok po awansie naukowym, z dniem 1 października 2007 r. zostaje zatrudniony w Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej, na Wydziale Inżynierii Materiałów, Budownictwa i Środowiska w Instytucie Ochrony i Inżynierii Środowiska w charakterze adiunkta, na którym to stanowisku pracuje do dzisiaj.

3. Działalność naukowa i dorobek publikacyjny

W rozwoju naukowym Habilitanta widoczna jest wyraźna kontynuacja zainteresowań badawczych, pomimo zmiany zatrudnienia z Instytutu Melioracji Użytków Zielonych w Falentach (Stacji Badawczej w Jaworkach) na Akademię Techniczno-Humanistyczną w Bielsku-Białej. Dorobek naukowy dr. Andrzeja Jagusia zawarty w spisie dostarczonym przez Habilitanta obejmuje 68 oryginalnych prac twórczych z których 23 opublikowano przed doktoratem i 45 po doktoracie. Z prac tych 16 opublikowano samodzielnie i 52 jako współautorskie. Na pozostałe 38 prac składają się artykuły w tomach okolicznościowych, prace popularno-naukowe i abstrakty. Dr Andrzej Jaguś jest samodzielnym autorem 16 oryginalnych prac oraz współautorem 52 prac, w których 33 krotnie był pierwszym a 14 razy drugim autorem. Udział Habilitanta w realizacji oryginalnych publikacji współautorskich wynosi od 10 do 80% i jest potwierdzony odpowiednim wkładem pracy w powstanie każdej publikacji. Świadczy to o równorzędnym udziale autorów w tworzeniu koncepcji, realizacji badań oraz opracowaniu wyników. Dorobek ten uzupełnia udział Habilitanta w 23 konferencjach krajowych, gdzie

wyłosił 11 referatów oraz prezentował 14 posterów, a także udział w 10 konferencjach zagranicznych na których prezentował 8 referatów i 4 postery.

Z okresu poprzedzającego uzyskanie stopnia doktorskiego pochodzi 35 pozycji, w tym 23 oryginalne prace twórcze (3 w j. angielskim). Prace oryginalne zostały opublikowane w czasopismach: Geographia, Problemy Zagospodarowania Ziemi Górskich, Wiadomości IMUZ, Woda – Środowisko - Obszary Wiejskie, Przyroda i Człowiek, Zeszyty Naukowe Akademii Rolniczej w Krakowie – Inżynieria Środowiska.

Po uzyskaniu stopnia doktora dorobek naukowy dr Andrzeja Jagusia został istotnie powiększony o 45 prac oryginalnych (11 w j. angielskim) i 26 innych opracowań. Rozprawy opublikowane zostały w wydawnictwach: Ecological Chemistry and Engineering, Desalination and Water Treatment, Roczniki Ochrony Środowiska, International Journal of Environment and Health, Research Journal of Chemistry and Environment, Water and Environmental Journal, Polish Journal of Environmental Studies, Environmental Chemistry and Engineering, Monitoring Środowiska Przyrodniczego, Ochrona Środowiska i Zasobów Naturalnych, Nauka Przyroda Technologia, Proceedings of ECOpole, Gospodarka Wodna.

Całkowita liczba punktów, jaką uzyskał Habilitant za opublikowane prace naukowe, zgodnie z przyjętą zasadą przyjmowania liczby punktów według roku opublikowania pracy, dorobek dr Andrzeja Jagusia można wycenić na około 500 punktów, a sumaryczny impact factor (IF) wynosi 7,115 na co składa się 10 indeksowanych publikacji z listy JCR. Według bazy Web of Science liczba cytowań wynosi 26 (bez autocytowań), a indeks Hirscha 3.

Dorobek naukowy dr Andrzeja Jagusia uważam, za ważny i oceniam wysoko, gdyż w opublikowanych pracach prezentuje wyniki badań o dużym znaczeniu poznawczym i aplikacyjnym. Biorąc pod uwagę oryginalność prowadzonych badań oraz liczbę i wartość opublikowanych prac, w tym publikacje w czasopismach z listy Journal Citation Reports, liczbę cytowań oraz indeks Hirscha a także publikacje w czasopismach punktowanych z listy MNiSzW dorobek naukowy dr. Andrzeja Jagusia oceniam jako znaczący i upoważniający do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie ochrona i kształtowanie środowiska.

Zainteresowania naukowe dr Andrzeja Jagusia w pierwszym okresie pracy w IMUZ kształtowały i rozwijały się pod opieką prof. dr hab. inż. Stanisława Twardego i dotyczyły badań glebowo-łakarskich związanych z tematem realizowanej rozprawy doktorskiej. Efektem tych badań były prace dotyczące obiegu substancji chemicznych w środowisku glebowym oraz ich migracja do wód powierzchniowych i podziemnych poprzez spływy

powierzchniowe i odpływ wglębny z terenów rolniczych i porolnych. Jednak badania związane z geosystemami sztucznych zbiorników wodnych województwa śląskiego były podstawowym obszarem zainteresowań badawczych Habilitanta już od czasu studiów na Uniwersytecie Śląskim, a następnie w okresie pracy w IMUZ, w ramach współpracy z pracownikami Wydziału Nauki o Ziemi UŚ. Efektem tej współpracy były opublikowane dwie monografie dotyczące zbiorników zaporowych Poraj i Kozłowa Góra. Przejście do pracy w Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej w 2007 roku umożliwiło dr Andrzejowi Jagusiowi rozszerzenie zakresu badań nad funkcjonowaniem sztucznych zbiorników wodnych województwa śląskiego. Celem tych badań było: rozpoznanie dopływów materii do zbiorników w różnych warunkach zlewniowych. Określenie konsekwencji dopływu materii dla jakości wód w zbiornikach oraz formowania się pokrywy osadów w zbiornikach a także rozpoznanie charakteru degradacji zbiorników w zróżnicowanych warunkach zlewniowych. Efektem prowadzonych badań i analiz było opublikowanie kilkudziesięciu prac naukowych. Badania realizowane przez dr Andrzeja Jagusia obejmowały następującą problematykę:

- badania procesów brzegowych i ich konsekwencji wynikających z tworzenia zbiorników wodnych;
- badania nad funkcjonowaniem hydrofitowych oczyszczalni ścieków;
- analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym obszarów górskich;
- popularyzacja naukowa i popularnonaukowa środowiska regionu pienińskiego.

Efektami badania procesów brzegowych w licznych sztucznych zbiornikach wodnych było wydzielenie czterech etapów ewolucji brzegów: stadium abrazyjnego urozmaicenia linii brzegowej, stadium abrazyjno-akumulacyjnego wyrównywania linii brzegowej, stadium akumulacyjnego wyrównywania linii brzegowej oraz stadium biogenicznego utrwalania linii brzegowej. W ramach powyższej tematyki realizowano pięcioletni projekt polsko-rosyjski, który obejmował także badania nad Bajkałem i w dolinie rzeki Angary. Jednym z wniosków realizowanych badań było stwierdzenie, że tworzenie dużych zbiorników zaporowych powoduje powstawanie procesów przyrodniczych zachodzących na tak dużą skalę, że podejmowanie działań ograniczających ich negatywne skutki jest mało skuteczne. Natomiast badania nad funkcjonowaniem hydrofitowych oczyszczalni ścieków wykazały, że rozwiązania tego typu w warunkach Polski jest ryzykowne i nie do końca skuteczne.

W zakresie działalności naukowo-badawczej związanej z środowiskiem obszarów górskich, a szczególnie ze zmianami strukturalno-środowiskowymi na skutek transformacji ustrojowej nastąpiło zjawisko ekstentyfikacji rolnictwa górskiego,

polegającego na odłogowaniu gruntów ornych oraz użytków zielonych. Efektem tych badań było stwierdzenie, że gleby ekosystemów darniowych, pomimo zaniechania użytkowania, cechują się nadal wyraźnie lepszymi właściwościami agrochemicznymi od gleb leśnych. Natomiast ich samozalesianie (sukcesja drzew ?) może być czynnikiem degradującym. W czwartym obszarze działalności naukowo-badawczej Habilitant stale rozwija swoje pasje a ich efektem są liczne opracowania i monografie przedstawiające Pieniny jako atrakcyjny region środowiskowo-kulturowy. Habilitant jest autorem książki o Pieninach a także albumów rzeki i jeziora Polski i współpracownikiem redakcji czasopism „Ochrona Środowiska i Zasobów Naturalnych” oraz „Nauka Przyroda Technologie”.

Dr Andrzej Jaguś realizował swoje badania w ramach współpracy międzynarodowej, realizował projekt promotorski zakończony doktoratem, a także uczestniczył w realizacji czterech innych projektów. Realizował 14 tematów statutowych, z czego 6 jako kierownik oraz uczestniczył w 3 opracowaniach – ekspertyzach dla jednostek samorządowych.

Podsumowując dorobek naukowy dr Andrzeja Jagusia stwierdzam, iż stwierdzone pewne niedostatki i niedomówienia w opublikowanych pracach nie dyskwalifikują go. Wnosi on bowiem sporo nowych treści w rozwój dziedziny nauk rolniczych w dyscyplinie kształtowanie środowiska. Został wydatnie pomnożony po uzyskaniu stopnia doktora, jest dostatecznie liczny i dotyczy niezmiernie ważnego problemu, jakim są zasoby wodne terenów górskich. Posiada pierwiastki oryginalności, jest w miarę bogaty i problemowo spójny. Widać tu dobrze ukierunkowany rozwój warsztatu naukowego, opublikowane prace odznaczają się poprawnością metodyczną, a podejmowane tematy badawcze są ważne z poznawczego i aplikacyjnego punktu widzenia. Dużym plusem Habilitanta jest ciągłość publikacyjna i wyczulenie na aktualne problemy związane z gospodarowaniem wodą w środowisku ziem górskich. Podejmowana tematyka świadczy o dobrym poznaniu warsztatu metodycznego i nabyciu wiedzy praktycznej niezbędnej do realizacji ważnych projektów badawczych związanych z degradacją i koniecznością ochrony zbiorników wodnych tego regionu.

4. Ocena osiągnięcia naukowego

Podstawę postępowania habilitacyjnego dr Andrzeja Jagusia stanowi wybrany cykl opublikowanych na przestrzeni lat 2008-2015 prac. Do osiągnięcia naukowego zatytułowanego: *„Kształtowanie jakości wód i osadów sztucznych zbiorników wodnych w warunkach dopływu materii ze zlewni poddanych zróżnicowanej antropopresji”* Autor wybrał dwie monografie i trzy prace opublikowane w wydawnictwach z listy JCR oraz

jedną z listy TR MJL. Badaniami z tego zakresu objęto 13 zbiorników usytuowanych w regionie śląskim oraz jeden w syberyjskiej dolinie Angary, są to zbiorniki zaporowe oraz poeksploatacyjne.

Występowanie wyjątkowo różnorodnych warunków zlewniowych oraz imponująca liczebność sztucznych zbiorników wodnych a także niepokojące zjawiska degradacji wielu zbiorników, które utraciły swoje walory użytkowe skłoniły Habilitanta do sformułowania określonych celów badawczych:

- rozpoznania dopływu materii do zbiorników wodnych w różnych warunkach zlewniowych;
- zbadanie wpływu dopływu materii na jakość wód w zbiornikach;
- zbadanie wpływu dopływu materii na formowanie osadów zbiornikowych;
- rozpoznanie charakteru degradacji zbiorników w różnych warunkach zlewniowych.

Monografia: Jaguś. A., Rzętała M. (2008) zatytułowana: "Znaczenie zbiorników wodnych w kształtowaniu krajobrazu (na przykładzie kaskady jezior Pogorii)" obejmuje trzy zbiorniki poeksploatacyjne Pogoria I - Pogoria III i jest efektem badań realizowanych w latach 1994 -2008. W pracy scharakteryzowano środowisko geograficzne zlewni Pogorii oraz szczegółowo opisano charakterystykę kaskady jezior Pogorii oraz jej znaczenie krajobrazowe. Na podstawie wnikliwych analiz zgromadzonego materiału badawczego stwierdzono, że rekultywacja wyrobisk w zlewni Pogorii poprzez utworzenie jezior poeksploatacyjnych, była kierunkiem właściwym.

W/w monografia ma istotne znaczenie użytkowe, stanowi wartościowy materiał dotyczący wpływu tworzenia jezior poeksploatacyjnych na przeobrażenia środowiska geograficznego, umożliwiając prognozować zmiany poszczególnych jego komponentów oraz wskazywać możliwości ograniczenia negatywnych procesów i zjawisk.

Natomiast w publikacji Jaguś. A., Rzętała M. „Influence of agricultural anthropopression on water quality of the dam reservoirs” przedstawiono problematykę funkcjonowania zbiorników wodnych w zlewniach o charakterze rolniczym na przykładzie zbiorników: Kozłowa Góra, Przeczyce, Łąka, Dzierżno Małe. Stwierdzono, że antropopresja rolnicza powoduje eutrofizację wód dopływających do zbiorników, a objawy tego procesu nasilają się w geosystemach zbiornikowych. Ponadto, zbiorniki zeutrofizowane na skutek rolniczych oddziaływań powodują najczęściej wzrost zanieczyszczenia przepływających przez nie cieków.

W pracy Jaguś. A. „Water tretment in a natural mountain catchment” opublikowano wyniki badań dotyczące funkcjonowania zbiornika Wapienica, położonego w zlewni leśnej pozbawionej źródeł zanieczyszczenia. Stwierdzono, że lokalizowanie zbiorników retencyjnych w środowisku naturalnym umożliwia gromadzenie wody bardzo dobrej jakości i możliwej do wszechstronnego wykorzystania. Jednak utrzymanie takiego stanu wymaga ochrony obszaru zlewni oraz zamknięcia akwenu dla celów rekreacji.

Kolejna publikacja Rzętała M. A., Jaguś A., Rzętała M. „Samooczyszczanie wód w procesie tworzenia form deltowych” dotyczy problematyki wnoszenia do zbiorników przez ciekę cząstek stałych i osadzania ich w obszarze form deltowych. W pracy wykazano, że w warunkach regionu górnośląskiego deponowany w zbiornikach osad można często zakwalifikować do złoża antropogenicznego, którego skład nie odpowiada charakterystyce geochemicznej zlewni. Osady deltowe przeanalizowano pod kątem możliwości ich użytkowania do prac ziemnych, wykazując ich nieprzydatność na terenach rolno-leśnych ze względu na duże zanieczyszczenie.

Ostatnia z wybranych przez Habilitanta publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe, monografia autorstwa Jaguś A. pt. „Degradacja i ochrona zbiorników zaporowych na przykładzie kaskady Soły” składa się z części przeglądowej – literaturowej oraz badawczej obejmując zespół zbiorników zaporowych; Tresna, Porąbka, Czaniec na rzece Sole. W pracy omówiono problematykę degradacji i ochrony zbiorników zaporowych oraz określono stopnie podatności na eutrofizację i degradację zbiorników kaskady Soły. Stwierdzono, że najwyżej położony zbiornik Tresna jest zbiornikiem zdegradowanym podając przyczyny takiego stanu i czym się on objawia.

Wyniki prowadzonych przez dr Andrzeja Jagusia wraz z zespołem badań oraz ich interpretacja dotycząca funkcjonowania sztucznych zbiorników wodnych w warunkach zróżnicowanej antropopresji zlewniowej a także przydatności użytkowej mają duże znaczenie aplikacyjne. Budowa limnologiczna odpornych na degradację zbiorników, wobec niewielkich zasobów wodnych naszego kraju, powinna być realizowana tylko na obszarach słabo przekształconych antropogenicznie, co będzie gwarancją dobrej jakości zretencjonowanej wody. Monografia ma innowacyjny charakter edukacyjno-instruktażowy, zawiera metody ochrony i rekultywacji zbiorników kaskady z uwzględnieniem regionalnych warunków fizjograficznych.

Podsumowując cykl publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe stwierdzam, iż zawarte w niej wyniki badań są interesującym materiałem źródłowym. W jej opracowaniu dr Andrzej Jaguś posłużył się powszechnie stosowaną metodyką, w spisie literatury i w

dyskusjach wyników występujących w 6 pracach stanowiących cykl monotematyczny wykorzystał uznane krajowe prace naukowe, zaś pozyskane na podstawie własnych badań wyniki starannie przeanalizował, dochodząc do wartościowych wniosków. Wybrany przez dr Andrzeja Jagusia cykl publikacji oceniam pozytywnie, na co składa się jego aktualna tematyka, dobra wiedza i dostateczna swoboda z jaką Habilitant porusza się w tym ważnym obszarze problemów związanych z dyscypliną naukową ochrona i kształtowanie środowiska.

5. Dorobek dydaktyczny i organizacyjny

Na dorobek dydaktyczny dr Andrzeja Jagusia składa się:

1. Prowadzenie zajęć dydaktycznych w Stacji Badawczej IMUZ w Jeziorkach, najpierw przed rozpoczęciem pracy w Akademii Techniczno-Humanistycznej dla studentów Akademii Rolniczej w Krakowie i Uniwersytetu Śląskiego w Sosnowcu, a następnie jako adiunkt Akademii Techniczno-Humanistycznej wykłady i ćwiczenia dla słuchaczy studiów stacjonarnych i niestacjonarnych I i II stopnia, z następujących przedmiotów:
 - Gleboznawstwo i ochrona gleb;
 - Zanieczyszczenia rozproszone;
 - Produkcja rolnicza a środowisko;
 - Zarządzanie środowiskiem;
 - Planowanie strategiczne zrównoważonego rozwoju;
 - Monitoring środowiska;
 - Ujęcia wód powierzchniowych i podziemnych.
2. Współuczestnictwo w prowadzeniu ćwiczeń w kooperacji z Stacją Badawczą Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN w Szymborku oraz Stacją Badawczą Instytutu Technologiczno-Przyrodniczego w Jaworkach w zakresie możliwości kształcenia w obszarze nauk przyrodniczych Pienin.

Dorobek organizacyjny Habilitanta, to praca związana z funkcjonowaniem Instytutu Ochrony i Inżynierii Środowiska:

- w latach 1993-1995 Przewodniczący Studenckiego Koła Naukowego Geografów Uniwersytetu Śląskiego;
- od 2007/32008 opiekun studenckich praktyk zawodowych dla kierunku studiów Ochrona środowiska na Wydziale Nauk o Materiałach i Środowisku ATH w Bielsku-Białej;

- w kadencji 2008-2012 praca w Komisji Organizacji, Rozwoju i Promocji Wydziału Nauk o Materiałach i Środowisku ATH;
- w kadencji 2012-2016 praca w Wydziałowej Komisji ds. kształcenia na kierunku Ochrona środowiska, aktywny udział w opracowaniu Raportu samooceny dla Państwowej Komisji Akredytacyjnej oraz w przygotowaniu dokumentacji dla potrzeb wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacji;
- w kadencji 2012-2016 praca w Wydziałowej Komisji ds. kształcenia na kierunku Ochrona środowiska, aktywny udział w opracowaniu dokumentacji kształcenia, wprowadzającej dwie nowe specjalności: Ekspertyzy środowiskowe i Ekoturystyka;
- od 2013/2014 członek Uczelnianej Komisji ds. Jakości Kształcenia – wdrażanie Uczelnianego Systemu Jakości Kształcenia;
- praca w Wydziałowym Zespole ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia – tworzenie Wydziałowej Księgi Jakości i Wydziałowej Księgi Procedur i Instrukcji;
- członek Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego od 1985r.;
- Przewodnik Turystyki Górskiej PTTK z uprawnieniami;
- członek Polskiego Towarzystwa Geograficznego od 1997r.;
- członek European Desalination Society z siedzibą w Rzymie od 2014r.
- wyróżniony przez Dyrektora IMUZ za wkład do dorobku Instytutu i przyznanie drugiej kategorii KBN (2002r);
- Nagrody Rektora Akademii Techniczno-Humanistycznej (2009, 2011, 2014 i 2015r.).

W podsumowaniu stwierdzam, że dr Andrzej Jaguś pod względem dorobku dydaktycznego i organizacyjnego dobrze jest przygotowany do kolejnego awansu naukowego. Nabral bowiem wystarczającego doświadczenia w pracy dydaktycznej prowadząc różne formy zajęć na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych obu stopni. Był też promotorem 17 prac inżynierskich i 3 magisterskich oraz angażował się w działalność organizacyjną na rzecz macierzystego Instytutu i Wydziału.

6. Podsumowanie i wnioski końcowe

Na podstawie przedstawionej oceny mogę stwierdzić, że dr Andrzej Jaguś posiada duży dorobek naukowy, wystarczający do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego. Duże zaangażowanie w prace badawcze, proces dydaktyczny, prace organizacyjne i popularyzujące naukę świadczą, że spełnia wymagania dla Kandydatów do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie ochrona i

kształtowanie środowiska. Stwierdzam, iż ocena osiągnięcia naukowego dr Andrzeja Jagusia, wraz z pozostałym opublikowanym dorobkiem naukowym, spełnia warunki określone w artykule 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, Dz. U. Nr 164, poz. 1365 oraz Dz. U. Nr 84, poz. 455).

Wnoszę do Rady Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie o dopuszczenie dr Andrzeja Jagusia do kolejnych etapów postępowania habilitacyjnego.

Prof. dr hab. Czesław Przybyła